

VELIKONOČNÍ POHÁDKA

„Jak zvířátka stavěla domeček“

Pohádka, Hry, Aktivita, Omalovánky

Jak zvířátka stavěla domeček

Bylo jaro. Sluníčko pohladilo svými paprsky zemi a po dlouhé době začaly kvést kytičky. Pampelišky se protahovaly, barevní motýli poletovali a ptáčci zpívali své nejkrásnější písničky.

Na paloučku, kde byl starý pařez, se objevilo malé **kůzlátko**.

„Tady by to šlo,“ zamyslelo se a rozhlédlo se po okolí.

„Postavím si domeček. Budku. Ale ne jen pro sebe – budku pro všechna zvířátka, která nemají kde bydlet.“

Kůzlátko si sedlo na pařez a začalo plánovat. Jenže než domyslelo střechu a dveře, z křoví vyskočili dva zajíčci.

„Kůzlátko, co tady děláš?“ ptal se jeden z nich zvědavě a nakukoval do plánu z klacíků.

„Stavím budku pro všechny. Pro každé zvířátko, které je samo nebo nemá svůj domov.“

„Tak my budeme také stavět!“ vykřikl druhý zajíček a hned začal nosit větvičky a mech.

Najednou se ozvalo kokrhání.

„Ky-ky-rýýý!“ Kohoutek a slepička právě dorazili z nedalekého dvora.

„Ko-ko-ko! Nesu vajíčka!“ kvokala slepička a hrdě nadzvedla košíček, který nesla v zobáčku.

„Budou se hodit! Ozdobíme náš domeček!“

„A já budu dohlížet na stavbu. Hlídat! A hlasitě kokrhat!“ prohlásil kohoutek důležitě a roztáhl křídla.

Z nedalekého rybníčku přiskákala žabka. Měla na hlavě květ pampelišky jako korunku. „Kuňk! Kuňk! Já nesu vodu!“ zakuňkala a ukázala list, ve kterém se třpytily kapky rosy. „Můžeme zalévat kytičky!“ dodala.

Nakonec se z myší nory vyplížila malá myška.

„Já vám nesu stužky a mašličky,“ špitla. „Ať to tu máme barevné. A znám i písničku o jaru!“

„Zpívej!“ volala zvířátka. A myška zpívala a u toho vázala barevné mašličky.

Domeček rostl před očima – z větvíček byly zdi, z listí střecha, okna z lesklých kamínků a před vchodem stála lavička.

V tu chvíli se z dálky pomalu přiblížil **bílý beránek**. Měl na zádech batůžek a v něm schovaný malý **mazanec** a svíčku.

„Slyšel jsem, že tu stavíte velikonoční budku,“ řekl tiše a usmál se.

„Přináším světýlko – ať je v domečku vždycky teplo, světlo a radost. A taky trochu mazance, abychom si mohli společně pochutnat.“

Zvířátka se radovala. Když byl domeček hotový, sešla se kolem malého košíčku. „Naše budka je hotová. Postavili jsme ji společně. Každý si může něco přát,“ navrhl kůzlátko.

A zvířátka si přála:

- **Kůzlátko**, aby byli všichni spolu.
- **Zajíčci**, aby bylo v budce vždycky útulno.
- **Kohoutek a slepička**, aby bylo co snídat i večeřet.
- **Žabka**, aby pršelo jen tolik, kolik je třeba.
- **Myška**, aby nikdy neubývalo písniček.
- **Beránek**, aby v každém srdci hořelo světélko dobra.

Košíček se plnil radostí, nadějí a velikonočním kouzlem. Zvířátka si sedla na lavičku a pozorovala, jak se k domečku slétají první včelky a motýli.

A víte, co se stalo dál?

Když kolem jejich budky prošlo jiné zvířátko, které bylo samo nebo unavené, vždycky našlo uvnitř hrnek teplého čaje, usměvavou žabku, klidnou písničku a někdy i kousek čokoládového vajíčka.

Od té doby se říká, že na jaře stačí trocha mechu, špetka radosti, kousek mazance, světýlko a přátelé – a kouzelná velikonoční budka je na světě.

Jak zvířátka stavěla domeček

Stavíme domeček

Cíl:

- rozvíjet přirozený pohyb a dětskou motoriku
- napodobovat zvířátka z pohádky a vžít se do jejich rolí
- podpořit vnímání spolupráce, přátelství a radosti

Průběh hry:

- Děti si vyberou **zvířátko z pohádky**, které budou představovat.
- Rodič nebo učitel řekne:
„Dnes společně postavíme budku pro radost. Každý z nás ji pomůže vytvořit – jako v pohádce. Každé zvířátko přinese něco důležitého.“
- Zvířátka pak přicházejí jedno po druhém a předvádějí, jak staví:
 - **Zajíčci** přiskáčí a „kopou díru na základy“ (děti dřepí a pohybují rukama, jako by hrabaly).
 - **Kůzlátko** běží s rukama zvednutýma jako květy a tancuje kolem dokola.
 - **Kohoutek** chodí kolem kruhu, rozhlíží se a hlídá, aby bylo vše v pořádku.
 - **Slepička** přinese „vajíčko“ (např. míček nebo šátek), sedne si opatrně a „zahřívá“ ho.
 - **Žabka** pomalu skáče a drží v ruce list nebo šátek jako symbol vody.
 - **Myška** pobíhá mezi ostatními a pohyby rukou „váže mašličky“.
 - **Beránek** kráčí pomalu a tiše do středu kruhu, přináší symbolický mazanec a svíčku (může držet látkový batůžek, šátek nebo jen udělat poklidný pohyb rukama jako při darování).

Hra: Stavíme domeček

Zakončení: Kouzlo přání

- Když je budka „dostavěná“, učitel nebo učitelka řekne:
„Budka je hotová. Má základy, květiny, vodu, vejíčka, barevné mašličky i světélko. Ale to nejdůležitější jí ještě chybí – naše přání.“
- Děti si sednou v kruhu – jako by byly uvnitř budky. Každé dítě může říct jednoduché přání, buď samostatně, nebo s pomocí učitele:
 - „Ať se tu vždycky smějeme.“
 - „Ať je tu teplo.“
 - „Ať tu máme kytičky.“
- Na závěr všechny děti zvednou ruce nad hlavu a spojí je ve tvar „střechy“ budky.
- Učitel může zakončit například těmito slovy:
„Tahle budka je kouzelná – protože jsme ji postavili společně.“

Tipy a obměny:

- Můžete společně postavit opravdovou budku – například z dek, polštářků nebo krabic.
- Dětská přání můžete napsat nebo nakreslit a vložit do papírového košíčku – stejně jako v pohádce.

Hra: Stavíme domeček

Zajíčková štafeta

Cíl:

- cvičení rovnováhy, koordinace a prostorové orientace
- trénink soustředění a klidného, vědomého pohybu
- podpora týmové spolupráce a trpělivosti
- symbolické propojení se zajíčky a velikonočním vajíčkem

Pomůcky:

- **vajíčko** (například zmačkaný papír, lehká plastová koulička, látkový sáček s vatou apod.)
- **překážky**: kužely, švihadla, plyšáci apod.
- **dostatečný prostor** pro vytvoření překážkové dráhy (třída, herna, zahrada)

Průběh hry:

Učitel osloví děti:

„Zajíček dnes nese velikonoční vajíčko. Ale musí si dávat veliký pozor – nesmí mu spadnout, jinak se rozbije! Pomůžeme mu projít dráhou a předat vajíčko kamarádovi.“

1. Děti se rozdělí do týmů (nebo hrají jako jeden tým podle počtu dětí a velikosti prostoru).
2. Každé dítě představuje zajíčka a drží vajíčko na otevřené dlani jedné ruky.
3. Úkolem je projít připravenou překážkovou dráhou – například obejít kužely, přeskočit švihadlo – aniž by vajíčko upustilo.
4. Na konci dráhy zajíček oběhne poslední kužel a stejnou cestou se vrací.
5. V cíli opatrně předá vajíčko dalšímu kamarádovi (nejlépe z dlaně na dlaň).
6. Hra pokračuje, dokud se nevystřídají všichni členové týmu.

Hra: Zajíčková štafeta

Pravidla a doporučení:

- Pokud vajíčko spadne, dítě ho klidně zvedne, vrátí se na místo, kde mu spadlo, a pokračuje.
- Nejde o rychlost, ale o klidný, soustředěný pohyb.
- Děti povzbuzujeme slovy jako:
„Pomalů je někdy rychleji.“
„Zajíček nespěchá, ale nese poklad.“

Variace:

- Místo štafety může jít každé dítě samostatně a získat symbolický „vajíčkový diplom“.
- V cíli může dítě říci přání pro své vajíčko – například: „Ať přinese radost!“
- Je možné vytvořit více paralelních drah a hrát jako „zaječí družstva“.

Závěrečný rituál:

Když doběhne poslední zajíček, děti se postaví do kruhu. Všichni společně řeknou nebo zapívají:

„Vajíčko jsme donesli, radost všem jsme přinesli!“

Hra: Zajíčková štafeta

Žabka nese kapky rosy

Cíl:

rozvoj koordinace, rovnováhy a posílení dolních končetin
trénink soustředění na pohyb a předávání „vody“
pohybové vybití zábavnou formou s velikonoční symbolikou

Pomůcky:

dvě „kapky rosy“ pro každou žabku (např. papírové koule, malé látkové kuličky, plastová vajíčka)
prostor ve třídě nebo herně – vyznačená dráha (např. švihadlem, kužely, páskou)
děti rozdělené do štafetových družstev (nebo jeden tým podle počtu)

Průběh hry:

Učitel řekne dětem:

„Naše žabka dnes nese kapky rosy – opatrně, protože jsou moc cenné! Každou v jedné pacičce. Ale musí poskakovat jako opravdová žabka – a ručičky se nesmí dotknout země.“

1. První dítě (žabka) si vezme dvě kapky rosy – každou do jedné dlaně.
2. Žabka skáče a nese kapky.
3. Na konci trasy se otočí (např. kolem kyblíku nebo květiny) a skáče zpět.
4. V cíli předá kapky další žabce ve své skupině – z dlaně do dlaně.
5. Hra pokračuje, dokud se nevystřídají všechny žabky.

Hra: Žabka nese kapky rosy

Pravidla a doporučení:

- Pokud kapka rosy spadne, žabka se vrací na místo, kde ji upustila, a pokračuje.
- Povzbuzujeme děti k opatrnosti:
„Žabka nespěchá – voda je vzácná.“
- Pro menší děti je možné místo skákání chodit po špičkách jako „vodní tanečníci“.

Závěr:

Když doběhne poslední žabka, děti si kleknou jako malé žabičky, položí kapky na zem a společně řeknou (nebo učitel):

„Vodičku tu máme, kytičky ji dáme!“

Hra: Žabka nese kapky rosy

Kohout hlídá domeček

Cíl:

- rozvíjet schopnost soustředění a sebeovládání
- podpořit hravou komunikaci neverbálním způsobem
- podnítit vtip, kreativitu a radost
- propojit role zvířátek s pohádkou

Průběh hry:

Učitel dětem řekne:

„Dnes budeme hlídat naši budku jako kohoutci. Ale pozor – někde se schovaly myšky! A ty se budou snažit nás rozesmát. Kdo se pohne nebo zasměje, ten si musí odpočinout.“

1. Děti se rozdělí na **kohoutky** a **myšky** (nebo jim učitel role přiřadí).
2. **Kohoutci** se postaví doprostřed místnosti a zvolí si postoj hlídajícího kohouta – např. ruce jako křídla, hrdý výraz.
3. **Učitel** dá pokyn: „Hlídám!“ – od této chvíle se kohoutci nesmí pohnout ani zasmát.
4. **Myšky** vybíhají z okrajů místnosti a tiše se pohybují mezi kohoutky.
5. **Cílem myšek je rozesmát kohoutky** pomocí grimas, pohybů nebo vtipných výrazů – **bez mluvení a bez dotýkání** kohoutků.
6. Kohoutek, který se pohne nebo zasměje, si jde sednout stranou jako „**spící kohoutek**“.
7. Hra pokračuje, dokud nezůstane poslední hlídající kohoutek – ten získá titul „**Zdatný hlídač budky**“.

Hra: Kohout hlídá domeček

Variace a rozšíření:

- Po každém kole se role vymění – myšky se stanou kohoutky a naopak.
- Můžete přidat pravidlo, že myška, která rozesmála kohoutka, si jeho místo „vyslouží“.
- Klidnější varianta: místo smíchu se vypadává při mrknutí nebo pohnutí očí.

Hra: Kohout hlídá domeček

Já jsem... a kdo jsi ty?

Komunikační hra s vyprávěcími obrázky

Cíl:

- rozvoj řečových dovedností, slovní zásoby a sebevyjádření
- podpora empatie a vžívání se do rolí
- posílení pozornosti a schopnosti naslouchat druhým
- jemné propojení s pohádkovým světem a velikonočními symboly

Pomůcky:

- **vyprávěcí obrázky zvířátek z pohádky** (např. beránek, kůzlátko, zajíček, slepička, ko-houtek, myška, žabka) – **naleznete je na konci tohoto materiálu**
- klidné prostředí pro kruh (koberec, podložky)

Hra: Já jsem, ty jsi ...

Průběh hry:

Rodič nebo učitel osloví děti:

„Každé zvířátko z naší pohádky umí něco zvláštního. Teď si s nimi budeme povídat.“

- Děti si samostatně vyberou obrázek zvířátka.
- Poté se posadí do kruhu a začíná první představování:
- Dítě držící obrázek se postaví nebo zůstane sedět a říká:
„Já jsem beránek. Umím bečet, jsem heboučký a v batůžku nesu svíčku.“
(pokud potřebuje, učitel mu pomáhá slovy nebo otázkami: „A co umíš? Co máš u sebe?“)
- Poté se beránek obrátí na další dítě:
„A kdo jsi ty?“
- Druhé dítě pokračuje:
„Já jsem kůzlátko. Umím stavět domečky a rádo tancuji.“
„A kdo jsi ty?“ ...a tak dále, předávají si pomyslnou štafetu, dokud se nepředstaví všichni.

Varianta pro druhé kolo:

- Děti mohou přidat nové dovednosti, rozšířit svoji roli:
„Já jsem zajíček. Umím skákat, hrabat díru a přinést vajíčko.“
- Hra může být vedena i jako paměťová – dítě nejprve zopakuje, všechno, co říkalo v prvním kole, a potom přidá něco nového:
„Já jsem kůzlátko. Umím stavět domečky a rádo tancuji. Dneska jsem malovalo kytičky. A kdo jsi ty?“

Závěr hry:

Na závěr si děti sednou se svými obrázky v klidu do kruhu. Rodič nebo učitel může říct:

„Děkujeme všem zvířátkům. Každé řeklo něco krásného.“

Hra: Já jsem, ty jsi ...

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Vyprávěcí obrázky

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Povídáme si a malujeme

Vyprávěcí obrázky

A to je vše

Milé děti, milí rodiče, milé paní učitelky a páni učitelé,
pomalu se uzavírá naše velikonoční pohádka – příběh o domečku,
kde bylo místo pro každého.

Přejeme vám, ať ve vašich dnech nikdy nechybí kapka radosti a štěstí :-).

S láskou a úctou

Vaše Ludivera

Autor: Ludivera – Inspirace pro dětské příběhy a tvoření

„Materiály Ludivera jsou vytvořeny s láskou k dětem, s cílem podpořit jejich kreativitu a radost z poznávání.“

O Ludivěře:

„Ludivera se zaměřuje na tvorbu vzdělávacích a kreativních materiálů pro děti, které obohacují jejich svět prostřednictvím příběhů, her a tvoření. Naším cílem je spojovat zábavu s učením a podporovat hodnoty, jako jsou laskavost, empatie a fantazie.“

www.ludivera.com

Ludivera